

– И още едно мнение – на доцент д-р Тодорка Игнатова от университета „Проф. д-р Асен Златаров” в Бургас с ласкава оценка за съвместната ви работа – както казва тя – за нея това е привилегия ...

„Оценявам сърцатата защита на максимата, че всички хора са равни под слънцето, че всички деца, независимо от етническата им принадлежност, трябва да имат еднакъв шанс да се развиват, да се образуват. Затова и заслужава най-висока оценка приносът на Христо Кючуков в изследването на детската реч в условията на билингвизма, на ромската култура, на етнокултурните особености. Неоценима помощ са разработените от него учебни програми, съобразени с чуждестранния опит, учебниците, помагалата, речниците. Това е най-достойна мисия, с която се е заел и отстоява доц. Кючуков – да подготви учители-роми, защото именно те ще се справят най-добре с огромяването, с образованието на етноса”.

– Тези хубави думи ми напомнят мой репортаж във вестник „Всичко за жената”. Спомням си, че тогава, на връщане от Търново, се чувствах задължена да разкажа, да предам вълнението на младите хора, които получаваха дипломи за учители. Заглавието взех от интервюто с Айшегюл Мустафа от Пазарджик – „Мечтата ми е да чуя: „Моята любима учителка е циганка!”

– Моля те да включим редове от този репортаж – спомням си как се зарадваха студентите, а и техните родители. Той беше истински „Урок по толерантност”, както беше надсловът на рубриката във вестника. Скъпи са ми и до днес снимките, които илюстрираха връчването на първите дипломи.....

– Няма как да препишем тук цяла вестникарска страница, да изберем само редове от нея, може би развълнуваните думи, които изрекоха тогава бъдещите учители. Бяха особено впечатлени и от лекциите за древната ромска история, за знамето на ромите – червено колело – индийска чакра, на фона на синьо и зелено поле, за химна „Джелем, джелем”, за азбуката и граматиката на майчиния език, дошъл от древния индийски, от санскрит, запазил до днес осем падежа....